

wad röömsaks, ja puna tõusis valesse, kui Jüri siisse astus. See ei viitnud ka suuremat aega enam ühtigi, waid pani lihtlabaste fui fa kartlissude sõnadega oma aja temale ette. Mari lahke nägu andis talle julgust. Ja waata imet! Jüri sai Mari oma le. Süda õiskas tal sees. Ka wanemate poolest ei olnud Jüri ennast oma lootuses petnud. Kui need kodu tulidjad ja tema neile alandsiku sõnaga ette oli pannud, et Mari hää meelega lubanud tema abikaasaks tulla, ei olnud neil selle vasta midagi ütlemist. Nad andsid oma õnnistuse, ja ahi oli korras. Kesk dli nüüd röömsam fui Jüri! Ta jää veel õhtufs siinna, ja röömsad fiblused saiwad peetud. Sügise pidivad pulmad peetud saama.

Jüri läks nüüd jälle kodu ja hukkas oma uue soha fallal tubliste tööd tegema, mis fa fauniste õnnistas. Viljad lääsiwad hästi korda ja tervisega oli. Iugu fa hää. Röömsa südamega eotas ta sügiset. Eks olnud juba nüüdki näha, et palve, mis ta ema hauast tulles nutuga Rödigewägewama ette oli viinud, suulmata ei olnud jäänud.

Viljad olivid forristatud, sügise läes. Ega siis fa iugu wöinud teisiti olla, fui et Jüri Mariga röömsad pulmad tegi. Wanemate õnnistuse all läks noor paar unde kohta elama. Muidugi teada, ei olnud fa nende elu ilma ekaseta, aga siiski õnnistatud. Mari fui jõukate wanemate laps tõi oma jaoks fa ligi, mis usinuse ja hooluse läbi kasvatatud ja suurendatud sai.

Teisel abieli aastal sündis Mari Jürile fa ühe poja, selle nimi ristmises Jaan pandi. Seda rõttis Jüri

nõuks õige hoolega ja hästi kasvatada ja foolistada, seest et ta ise seda suurt kahju tundis, et ta mitte foolis fäia ei olnud soenud. Eugema ta full, nagu teamne, oli õppinud ja pärast noore mehe ea sees foguni kirjutamagi, mis talle selle aja kohta suureks auuks tuli arwata, oga fui õpihimaline iniimene soowis tema iffa veel enam tarvust saada. Selle pärast muretis ta fa fölk paremad raamatud, mis Eesti feeles saada olinad enesele ja luges neid hoolega. Ta sai fa neist palju õpetusi ja teadis teistega läbi fäies nii palju kõnelda ja jutustada, et igaüks tema juttu hääl meelet kuulas.

Nüüd läks üks aasta teise järele ajameresse. Nega mõõda oli Wäljaotsa Jüri sefs rükkats meheks saanud, kuda teda jutu hafatusel Ingejale oleme tuttwassis teinud.

Waheajal olivid Mari wanemad fa teine teise järele hauba läinud. Jüri ja Mari, kes neid südamest olivid armaštanud, nutsiwad ja leinasivad neid faua aega taga. Nad olivid fa mõlemad arnjad inimesed olnud ja nõnda maailmas elanud, fui hääde inimeste sobus on. See on aga juba palju wäärt, fui inimesest seda wöib ütelda.

Wanematest oli Marile ja Jürile veel hää tüssi warandust jäänud päriva, mis muidugi nende jõufat elemisti veel kasvatas. Ega see siis fa imets pauna olnud, fui Jüri kohtade müümise hafatuse fa ema päriseks ööttis. Aga et tema oma koht üksi natuke wäike oli, siis ööttis ta veel kaks wäitsemat kohta, mis just tema förvalt saada olivid